

De Ster



Simson Doodt een Leeuw

De goddelijke gezondheidscode, door hem gevolgd, is heden even waar

(Zie blz. 31 en 32)

15 Januari 1938



DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

43e Jaargang — No. 2

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: 10.50 per drie maanden, f 0.90 per half jaar en f 1.50 per jaar.

Buitenland f 2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag



Er is eene wet, onherroepelijk vóór de grondlegging der wereld besloten, waarop alle zegeningen bevestigd worden. En wanneer wij eenigen zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop de zegen bevestigd wordt.

Leer en Verbonden 130:20-21.

FRANKLIN J. MURDOCK

Redacteur

JOSEPH P. LAMBERT

Assistent

JOHANNA A. RIET

Assistente

INHOUD

	Blz.
EEN PROFEET GEEFT GETUIGENIS	
<i>Door President Heber J. Grant</i>	23
GÉLOOF EN WERKEN	
<i>Door Oud. Charles W. Penrose</i>	27
EEN MODERNE SIMSON	
<i>Door Oud. J. Paul Vorkink</i>	32
VAN DE REDACTIE:	
HET PENNINGESKE VAN DE WEDUWE EN HET MILLIOEN	
VAN DEN RIJKE	30
EEN OORDEEL OVER JOSEPH SMITH	35
JEZUS DE CHRISTUS	
<i>door James E. Talmage</i>	36
AFSCHEID VAN Z.H.V.-PRESIDENTE	34
VOORJAARSCONFERENTIES	35
KERKNIEUWS VAN OVERAL	38
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	39
BIJ DE VOORPAGINA	31

EEN PROFEET GEEFT GETUIGENIS

Toespraak van Pres. Heber J. Grant, op 11 Augustus 1937 te Rotterdam, tijdens zijn bezoek aan Holland

Ik kan u verzekeren, mijn goede vrienden, en broeders en zusters, die op deze gelegenheid aanwezig zijn, dat ik het een groot voorrecht acht, om de gelegenheid te hebben hier terug te komen en met u te vergaderen. Ik kan me nauwelijks voorstellen, dat het meer dan dertig jaar geleden is, sinds ik het genoegen had, Rotterdam te bezoeken. Ik stel zeer veel belang in ons zendingswerk.

Het viel me vele jaren geleden tebeurt, te zamen met president Joseph F. Smith en anderen op te richten wat bekend stond als het *Mutual Improvement Era*-zendelingenfonds. De *Improvement Era* ontving, nadat het eerste nummer was uitgegeven, brieven van verschillende presidenten van zendingen in de Ver. Staten met de mededeeling, dat het een zeer mooi tijdschrift was om het Evangelie te helpen verkondigen. En drie jaar lang voorzagen particulieren in het geld om het tijdschrift den zendelingen kosteloos toe te zenden. Toen bracht de *Improvement Era* voldoende geld op, om zonder de hulp van andere bronnen den zendelingen het tijdschrift gratis toe te zenden en wij zonden den zendelingen voor een bedrag van ongeveer 30.000 dollar aan *Improvement Era's* tot den tijd, dat ik naar Japan op zending ging. Nadien, toen ik president der Kerk was, heb ik dit werk natuurlijk aan andere menschen overgedragen. Doch het was door mijn belangstelling in zendingswerk, dat het tijdschrift zóveel geld besteedde, dat de zendelingen het kosteloos ontvingen.

Ik ken geen werk, waaraan de Heiligen der laatste dagen zich kunnen geven en hetwelk hun grootere voldoening zal schenken, dan de arbeid om de menschen in kennis te stellen met de goddelijkheid van het werk, waaraan wij verbonden zijn.

Slechts tweemaal in mijn leven heb ik den Heere gebeden, mij voor

zekeren arbeid in de Kerk aan te stellen — ten eerste, of ik mocht worden gekozen als één van het presidentschap der J. M. O. O. V. Den volgenden dag werd ik gekozen. De hoofdreden, waarom ik gekozen wilde worden was, de *Improvement Era* als tijdschrift uit te geven.

Toen ik naar Japan op zending ging, ondervond ik zoo bitter weinig succes in het bekeeren van de Japanneezen tot het Evangelie. Ik was daar twee jaar met vier zendingen om mede te beginnen en nadien zond men er nog zes of acht en wij bekeerden slechts drie menschen. Een dezer drie pleegde inbraak op het hoofdkantoor en werd van de Kerk afgesneden; een andere verzocht zell om excommunicatie en de derde werd van de Kerk afgesneden uit oorzaak van leugens; u ziet dus, dat de arbeid van mij en mijn medewerkers in het geheel geen vruchten opleverde. Ik ging naar de bosschen en bad den Heere mij naar huis te roepen en naar Europa te zenden, zoodat ik daar door het prediken aan de menschen ware zendelingenondervinging zou mogen opdoen.

Twee of drie dagen later ontving ik een telegram: „Kom met de eerste boot naar huis”. Toen ik thuiskwam, zeide president Joseph F. Smith mij: „U hebt in Japan weinig of geen succes gehad. Ik wil, dat u een jaar echt zendingswerk verricht. U bent voor drie jaar naar Japan gezonden en we hebben u naar huis geroepen om noegen van die drie jaar over de Britsche en Europeesche zendingen te presideeren.” Hij vroeg me, of ik wilde gaan. Ik zeide hem: „O ja, graag”, maar ik zei hem niet, dat ik den Heere om het voorrecht, zulks te mogen doen, had gesmeekt. Ik bezocht hem en zeide hem vaarwel, toen ik naar Europa zou vertrekken. Ik zeide: „Ik zal U over een groot jaar weer terugzien”. Hij zeide: „Ik heb besloten, om er anderhalf jaar van

te maken”. Ik zeide: „Vermenigvuldig het met twee en zeg me er niets van”.

Ik had waarlijk, geestelijk gesproken, tijdens de drie jaar, dat ik over deze zendingen gepresideerd heb, de grootste vreugde in mijn leven. Er is een geest, welke tot den mensch komt, wanneer hij werkt voor de zaligheid der zielen, die hem een vrede in zijn hart geeft, met niets te vergelijken.

Ik heb een nogal groote ervaring in mijn leven gehad. Ik heb zoowel voor zaken- als zendingendoel-einden zeer veel gereisd, sinds ik in Engeland was en over de zendingen in Europa presideerde. Het was

Hij leeft en onze Vader is, en dat Jezus Christus Zijn Zoon is, de Verlosser der wereld, dat ik deze twee dingen weet en eveneens weet, dat Joseph Smith een profeet van den waren en levenden God was,

Ik kan slechts hopen en bidden, dat dit getuigenis, hetwelk ik heb en dat zoovele honderden en duizenden Heiligen der laatste dagen hebben, ons zal helpen, ons leven in gerechtigheid in te richten, zoodat zij getuigenis zullen alleggen van de goddelijkheid van het werk, hetwelk wij verrichten, meer dan onze woorden mogelijk kunnen uitrichten.

Ik gevoel me zeer dankbaar jegens diegenen onzer vrienden, die ons vanavond met hun aanwezigheid hebben vereerd en geen leden onzer Kerk zijn. Het is mijn buitengewoon groot verlangen, dat deze menschen, die hier vanavond zijn gekomen, de boodschap, welke wij te geven hebben, mogen ontvangen. Die boodschap is, dat God weder van de hemelen heeft gesproken, dat Hij weder de Kerk van Zijn Zoon Jezus Christus hier op aarde heeft gevestigd en dat in der waarheid het plan van leven en zaligheid, hetwelk tot het eeuwige leven in



President Heber J. Grant

Een aardig snapschot van den President aan zijn bureau.

mijn voorrecht, mijn getuigenis af te leggen van de goddelijkheid van het werk, waarin wij betrokken zijn, in Engeland, Ierland, Schotland, Wales, Holland, België, Zwitserland, Duitschland, Frankrijk en Italië en onlangs in Czecho-Slowakye. Ik had eveneens het genoegen, mijn getuigenis te geven in Mexico en Canada en in bijna iederen staat der Ver. Staten van Amerika, op de Hawaiian eilanden, en in het verre Japan. Ik kan u verzekeren, dat het mij een waar genoegen was om den menschen, waarmede ik in aanraking mocht komen, te verkondigen, dat de Heere mij een volmaakte en absolute kennis heeft gegeven, een getuigenis, dat

de tegenwoordigheid van God leidt, indien wij het getrouw naleven, heden op aarde is.

Ik zou gaarne de aandacht onzer vrienden vestigen op het feit, dat het Evangelie nu meer dan een honderd jaar is gepredikt in bijna ieder land en klimaat, en reeds meer dan honderd jaar zendelingen zijn uitgezonden en zoover ik weet — en ik geloof, dat ik het zou weten, indien zich een wijziging had voorgedaan — is geen enkele zending, die de boodschap van de herstelling van het Evangelie in ieder land of klimaat heeft verkondigd, ooit tot een andere Kerk bekeerd.

Integendeel, in ieder land en in

iedere streek, waar het Evangelie is gebracht, hebben mannen en vrouwen, na oprecht en eerlijk gebed tot God, het Evangelie aangenomen en er zich groote opofferingen voor getroost.

Aanstaande October zal het vijf en vijftig jaar geleden zijn, sinds ik een der Apostelen van de Kerk werd en het was mijn voorrecht, tijdens die geheele vijf en vijftig jaar vroeg of laat actief werkzaam te zijn in het verkondigen van het Evangelie te huis en elders en zulks naar mijn beste bekwaamheid.

Al dien tijd heb ik geen man of vrouw gekend, die van de Kerk is afgevallen, terwijl hij of zij de geboden van den Heere heeft onderhouden. Welk een wonderlijk getuigenis is het, dat menschen van over de geheele wereld bekeerd konden worden tot een godsdienst, welke verkeerd is en waarvan geen godsdienstige organisatie onze zendingen kon bekeeren. Wat is het wonderlijk, dat ondanks allen tegenstand, haat en verbittering, welke wij hebben ondervonden, dit volk het beste van hun leven voor het Evangelie heeft gegeven.

Ik roep talrijke gevallen in gedachten terug, waarbij jonge menschen door hun ouders vanuit hun tehuizen zijn verdreven, omdat zij hun geloof niet wilden herroepen. Een zekere jonge man bezocht een universiteit in Scandinavië. Hij was meerderjarig (wij doopen nimmer kinderen zonder toestemming van hun ouders, tenzij zij meerderjarig zijn). Deze jongeman werd door een zending overtuigd, terwijl hij die universiteit bezocht en de zending doopte hem. Nadat de jongen had afgestudeerd, zeide hij: „Ik zal uw reis betalen om met me mee naar huis te gaan, verscheidene honderden kilometers hiervandaan, daar ik gaarne wil, dat u ook het Evangelie aan mijn ouders verkondigt.”

Toen zij op het station aankwamen van de stad, waar de jongen woonde, regende het hevig en er waren geen rijtuigen. Hij zeide tot zijn metgezel: „Ik wil zoo graag mijn ouders zien, laten we maar door den regen heen gaan. Ik ben zoo groot als u, dus wanneer we thuis komen, kunnen

we wel droge kleding aantrekken — kleding, die ons beiden wel zal passen.” Zij gingen dus door den storm naar het huis van den jongen. Zij werden hartelijk ontvangen en de moeder begon direct een heerlijk maal voor hen klaar te maken. De jongeman gunde zichzelf niet den tijd, zich van droge kleren te voorzien, doch zeide eerst tot zijn vader: „Oh, vader, feliciteer me! Ik heb het Evangelie van Jezus Christus gevonden. Ik ben lid geworden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen”.

Zijn vader zeide: „Bedoel je, dat je „Mormoon” geworden bent?” „Oh”, zeide hij, „dat is maar een bijnaam. Wij worden „Mormonen” genoemd, doch wij zijn de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen”.

„Ja, ja, mijn jongen, maar zijn „Mormonen” en Heiligen der laatste dagen niet dezelfde menschen?” Zijn zoon antwoordde: „Ja”. Hij zeide: „Kies van avond” — en hij was eenigste zoon — „tusschen uw vader en moeder en alhetgeen wij bezitten en dit gehate geloof. Herroep dien godsdienst of ga de koude in en kom, zoolang je leeft, nooit meer aan mijn deur”.

De jongeman wendde zich tot zijn moeder en terwijl hij zijn armen naar haar uitstreekte, zeide hij: „Moeder, stuurt u me ook de koude in?” Ze was doodelijk bleek, doch zeide: „Je vaders woord is wet in dit huis”.

Hij keerde zich naar zijn metgezel die hem had overtuigd en zeide: „Kom, broeder, kom.” En zij gingen weer naar buiten in den storm. Hij kwam naar Utah en jaren later kwam hij in zijn vaderland terug om het Evangelie aan zijn ouders te prediken. Zij wilden zelis zijn boodschap niet aanhooren.

Ik haal het voorval aan van een jong meisje in Engeland, die de zendingen op straat hoorde prediken en er groote belangstelling voor toonde. Haar ouders zeiden haar dat, indien zij naar deze „Mormonen” bleef luisteren, zij haar op straat zouden zetten. Zij bleef luisteren en haar ouders wezen haar uit. Zij was nog niet meerderjarig, en daarom doopten we haar niet. Haar ouders

bekeerden zich ten laatste en lieten haar weer thuishkomen. Zij spraken met den dominee van de kerk, waartoe zij behoorden af, dat hij hen enkele malen per week zou bezoeken, ten einde hun dochter tot andere gedachten te brengen. Zij schreef zijn argumenten op en ging daarmede naar de zendelingen, ontving de noodige inlichtingen en antwoordde hem. Haar ouders stuurden haar het huis uit; zij moest in haar eigen onderhoud voorzien en dat deed ze ook. Nadat zij meerderjarig was, doopten we haar en zij spaarde haar geld, om naar Utah te gaan. Haar vader kwam aan de boot, toen ze op het punt stond te vertrekken en zeide, dat hij zijn dochter zou vervloeken, omdat zij zich bij die gehate „Mormonen” had aangesloten.

David O. McKay en Hyrum M. Smith, die naderhand apostel werden, waren toentertijd jonge reizende zendelingen. Zij waarschuwden dien vader, dat indien hij zijn dochter durfde vervloeken, hij voor God onder veroordeeling zou komen. Hij vervloekte haar dus niet, doch smeekte en bad haar, niet te gaan; hij zeide, dat ze haar moeders hart zou breken en dat haar moeder zou sterven. „Je haalt den dood van je moeder op je geweten”, zeide hij. Zij wendde zich tot Br. McKay en zeide: „Zal ik mijn moeder den dood aandoen, wanneer ik naar Utah ga?” Hij zeide: „Nee”. Zij kwam naar Utah en huwde een man, die naderhand president van een stake werd. Jarenlang schreef ze naar haar ouders, maar nimmer werden haar brieven beantwoord. Later gingen zij en haar man en een of twee hunner kinderen terug, om de grootouders der kinderen te bezoeken. Toen de vader den man zag, met wien zijn dochter getrouwd was en de twee schattige kleinkinderen, besloot hij naar Utah en Idaho te gaan en de „Mormonen” te bezoeken. Hoewel hij zich nimmer bij de Kerk heeft aangesloten, wijzigde hij zijn houding jegens zijn dochter en was een vriend van de Heiligen der laatste dagen, toen hij naar huis terugkeerde.

Dit zijn slechts twee uit duizenden voorvallen in onze Kerk. Ik behoef niet naar Engeland of Scandinavië te gaan, ik behoef niet verder te

gaan dan mijn eigen lieve moeder. Mijn moeder was, wat men noemde, Pensylvanisch-Hollandsch. Van moeders kant stammen wij van Holland af. Zij bezocht een vergadering van de Heiligen der laatste dagen en dien avond na de vergadering, toen ze thuis kwam, bad zij den Heere vergiffenis omdat zij naar „valsche profeten” was gaan luisteren. Den volgenden dag kwam zij den dominé van den Baptistenkerk tegen, waar zij een plaats had — zij was nog niet in die kerk gedoopt — en zeide haar: „Juffrouw Ivins, ik hoor, dat u naar die verschrikkelijke Mormonen bent geweest. Indien u er weer heen gaat, zal uw plaats in mijn kerk voortaan vacant zijn”. Ik heb gehoord, dat er niemand zoo hardnekkig is als een Schot, behalve een Hollander en ik ben Schotsch van vaders kant en Hollandsch van moeders zijde. Bij mijn moeder kwam zoo gezegd de Hollandsche aard boven en ze zeide: „Indien dat het soort godsdienst is, hetwelk u hebt, dan wil ik niet in uw kerk zijn. Ik zal op mijn knieën gaan en God bidden mij wijsheid te schenken om te weten te komen, of deze Mormonen de waarheid hebben of niet”. God gaf haar dat getuigenis. Zij was wees en had enkele zeer welgestelde broeders. Zij zeiden: „Rachiel, je doet de Ivins-familie schande aan. Herroep dien verschrikkelijken godsdienst en wij zullen je voor je leven lang een jaargeld geven. Je zult weelde hebben en je gansche leven gemak en comfort. Als je een gewone straatmadelief was geworden, zouden we het niet erger hebben gevonden dan nu je je bij die afschuwelijke „Mormonen” hebt aangesloten.

Kom over een jaar terug, over vijf jaar, kom over tien jaar terug, het geeft niet, wanneer je terugkomt, weelde en gemak zullen je deel zijn, doch tenzij je het Mormonisme herroept, willen we je nooit meer zien”.

Mijn vader stierf, toen ik nog maar negen dagen oud was en mijn moeder leefde vele jaren in armoede en iederen dag van haar leven dankte zij God voor een kennis van

(Zie vervolg blz. 35).

GELOOF EN WERKEN

Door Oud. Charles W. Penrose

Er zijn zoovele verschillende godsdienstige richtingen in de wereld, waarvan een elk niet alleen beweert, juist te zijn, doch eveneens goddelijk, dat een redelijk verstand, door secte noch geloof bevooroordeeld, door zijn pogingen, godsdienstige waarheid te bereiken en te aanvaarden, geheel in de war geraakt en er een afgrijzen voor krijgt. De zoo vaak geuite bewering, dat alle christelijke secten juist zijn, is een in het oog loopende ongerijmdheid. Waarheid is immer met zichzelf in overeenstemming. Het is dwaling, welke verwarring veroorzaakt. Twee tegenstrijdige systemen kunnen niet beide juist zijn. Zij kunnen beide



Charles W. Penrose

verkeerd zijn, doch het is onmogelijk, dat beide goed zijn. Er kan in elken godsdienst, welke in de wereld is gebracht, een weinig waarheid schuilen. Inderdaad zou hier buiten geen enkel systeem hebben kunnen blijven bestaan. Het is dat gedeelte van elken godsdienst, hetwelk waar is, dat hem levend houdt en zijn dwalingen aannemelijk.

Te zeggen, dat God de veroorzaker is van de tegenstrijdige godsdiensten, welke de menscheid alleiden, beteekent Hem beschuldigen van onverenigbaarheid en dwaasheid.

Wat van God komt, moet noodzakelijkerwijze waar zijn. Dit lijdt geen twijfel; het is zoo vanzellsprekend, dat vele weldenkende menschen, die de verwarring en strijd der eeuwen over godsdienstaangelegenheden hebben gezien, de meening hebben gevormd, dat alle godsdiensten van den mensch zijn, in het brein der menschen uitgedacht en voor zelfzuchtige doeleinden verkondigd. Toch schijnt het onredelijk om, wanneer wij aannemen, dat er een Opperwezen is, de Schepper aller dingen, Die de belichaming van waarheid, recht, genade, wijsheid en liefde is, te denken, dat Hij Zijn intelligente schepsels op den weg naar de eeuwige toekomst zonder leiding zou laten.

Indien er slechts één Machtig God is, kan er slechts één ware godsdienst zijn. Die godsdienst moet van goddelijken oorsprong zijn. Hij moet van God tot den mensch komen. De door menschen uitgedachte godsdiensten moeten vanzellsprekend verschillen. De mensch kan door zijn eigen vorschten God niet vinden of de wegen van God, doch de Godheid kan den mensch voorlichten en Zichzelf en Zijn wil aan de stervelingen openbaren. Het oneindige kan tot het beperkte afdalen, terwijl het beperkte uit zichzelf het oneindige niet kan omvatten of begrijpen. Het is van het allerhoogste belang, dat de mensch zou leeren, wat God vereischt, opdat de mannen en vrouwen voor Zijn tegenwoordigheid geschikt mogen zijn en voor tijd en eeuwigheid met Hem in overeenstemming.

Een van de grootste dwalingen, waarin de mensch met betrekking tot godsdienst is vervallen is, dat God allen vorm van aanbidding moet aanvaarden, alle soort van verordeningen, en elke kerk, welke de mensch heeft opgericht, zoolang als men in zijn doeleinden maar oprecht is en vroom in zijn verlangens. God moet niet slechts in geest, doch in waarheid worden gediend. Zijn woord is waarheid.

Zijn geest is de geest der waarheid. God's godsdienst zal daarom de waarheid zijn en niets als de waarheid en Hij zal geen ander soort aanvaarden.

„Want de poort is eng en de weg is nauw, die tot het leven leidt en weinigen zijn er, die denzelven vinden”. Dit zeide de groote Leeraar, Wien belijdende christenen als de Zaligmaker der wereld beschouwen.

DIT ARTIKEL is het eerste van een reeks, ontleend aan een serie Evangelietoespraken van Oud. Penrose. Elk artikel is compleet en behandelt een grondbeginsel van het Mormonisme. Oud. Penrose was een Engelsche jongen, de eenige uit zijn familie, die het Evangelie aannam. Hij wees een regeeringspositie van de hand, ten einde een zending voor het Herstelde Evangelie te worden en was als zoodanig tien jaar werkzaam, terwijl hij dien tijd elk jaar gemiddeld 6.400 K.M. liep. Hij arbeidde tijdens drie opeenvolgende zendingen, de laatste maal als president van de Europeesche en Britsche zendingen.

In 1904 als lid van den Raad der Twaalven verordineerd, werd hij in 1910 tweede raadgever van President Joseph F. Smith, behield ditzelfde ambt onder President Heber J. Grant, totdat hij in 1925 in den ouderdom van 93 jaar stierf. Hij is bekend om de duidelijkheid en beslistheid van de artikelen, welke hij schreef.

(Matth. 7:12). Hij verklaarde ook „Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: die niet ingaat door de deur in den stal der schapen, maar van elders inklimt, die is een dief en moordenaar”. (Joh. 10:1). Eveneens, „Doch tevergeefs eeren zij Mij, leerende leerlingen, die geboden van menschen zijn”. (Matth. 15:9).

De volkeren, welke heidenen worden genoemd zijn ongetwijfeld even oprecht in hun afgodische aanbedding als de christelijke naties in hun tegenstrijdige gelooven en

aanbiddingsvormen. Indien louter oprechtheid en vrome beweegredenen voor God voldoende zijn, dan staat het heidendom ten opzichte van den hemel met het christendom op gelijken voet. Doch de onderzoeker zal ongetwijfeld antwoorden: „De heidensche godsdiensten missen den eenen noodzakelijken hoofdtrek van de aanname van God, geloof in Jezus Christus. Indien men dat bezit, doen leerstellige verschillen niets ter zake; geloof alleen is voldoende voor zaligheid”. Dat is nog een der verbazingwekkende dwalingen der moderne godsdienstige menschen en leeraars. Beslaglegend op enkele losse teksten van het Nieuwe Testament, zich verlatend op den letter van het woord alleen, ongeacht den geest en de beteekenis ervan, veronachtzamen zij alle talrijke andere teksten in hetzelfde boek, welke het plan en de beteekenis van die, welke zij kiezen, duidelijk maken. Hun oogen zijn verblind voor de zuivere waarheid, zij struikelen op den weg en de blinden leiden de blinden terwijl zij gevaar loopen, allen in de gracht te vallen.

„Jezus van Nazareth zeide waarlijk: Want alzoo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn Eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe”. (Joh. 3:16). Doch Hij zeide ook: „Mijne schapen hooren Mijne stem en Ik ken ze en zij volgen Mij”. (Joh. 10:27). „Voorwaar, voorwaar, zeg ik ulieden: die in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen en zal meer doen dan deze; want Ik ga heen tot Mijnen Vader” (Joh. 14:12). „Zoo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren”. (vers 23). „Niet een iegelijk, die tot Mij zegt Heere, Heere, zal ingaan in het koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil Mijns Vaders, Die in de hemelen is” (Matth. 7:21). „En een iegelijk, die deze Mijne woorden hoort en ze niet doet, die zal bij eenen dwazen man vergeleken worden, die zijn huis op het zand gebouwd heeft. En de slagregen is nedergefallen, en de waterstroomen zijn gekomen en de winden hebben

gewaaid en zijn tegen dat huis aangeslagen en het is gevallen en zijn val was groot". (Matth. 7:26, 27). „Een iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. Zoo zult gij ze dan aan hunne vruchten kennen" (Matth. 7:19-20). Toen de rijke jongeling den Zaligmaker vroeg, wat hij moest doen, opdat hij het eeuwige leven mocht hebben, werd hem niet gezegd, dat hem niets anders te doen stond dan te gelooven in Christus, doch het antwoord was: „Doch wilt gij in het leven ingaan, onderhoud de geboden". (Matth. 19:17).

Na Christus' opstanding zond Hij Zijn apostelen in de geheele wereld, om het Evangelie te prediken aan al de volken en voegde er aan toe: „leerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb". (Matth. 28:20). De aldus geautoriseerde apostelen gehoorzaamden de instructies en predikten niet alleen geloof in Jezus Christus als zijnde noodzakelijk tot zaligheid, doch gehoorzaamheid aan Zijn leeringen als gelijke groote noodzaak. Het geloof in Christus, hetwelk door de moderne christelijke secten geleerd wordt, wordt aldus door den apostel Jakobus veroordeeld: „Maar wilt gij weten, o ijdel mensch, dat het geloof zonder de werken dood is? Ziet gij dan nu, dat een mensch uit de werken gerechtvaardigd wordt en niet alleenlijk uit het geloof?" (Jak. 2:20, 24).

De apostel Paulus wordt doorgaans genoemd als de groote prediker van de leer der rechtvaardiging door geloof alleen. Doch dat hij op dat punt verkeerd wordt begrepen, blijkt uit zijn brief aan de Romeinen, waarin hij, terwijl hij de leer der rechtvaardiging door het geloof verkondigt, eveneens met nadruk de noodzakelijkheid van goede werken als de vruchten van geloof bevestigt; zooals bijvoorbeeld: „Welke een iegelijk vergelden zal naar zijne werken; dengenen wel, die met volharding in goeddoen, eerlijkheid, en eer en onverderfelijkheid zoeken, het eeuwige leven" (Rom. 2:6, 7).

Het is naar dezen brief, dat de voorstanders voor zaligheid door geloof alleen hoofdzakelijk verwijzen, wanneer zij steun zoeken voor hun onredelijke theorie en zij halen aan: „Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus". (Rom. 5:1). Eveneens: „Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door wat wet? der werken? Neen, maar door de wet des geloofs". (Hoofdstuk 3:27). Doch zij weigeren er aan toe te voegen, wat volgt: „Wij besluiten dan, dat de mensch door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der Wet". (vers 28). De hoofdtone van den geheelen brief is met betrekking tot het feit, dat de wet van Mozes onvoldoende is; dat „daarom uit de werken der Wet geen vleesch zal gerechtvaardigd worden voor Hem" (vers 20). Die rechtvaardiging en verlossing komen door de door Christus gedane verzoeningen dat geloof in Hem, hetwelk geloof in Zijn leeringen en gehoorzaamheid aan Zijn geboden insluit, is de eenige weg tot zaligheid.

Dit is de sleutel van de geheele zaak. Het geloof, hetwelk redt, is het geloof, hetwelk tot gehoorzaamheid leidt, hetwelk beter is dan offerande. Die gehoorzaamheid moet worden betoond aan „ieder woord, hetwelk uit den mond van God uitgaat". Geloof, gebed, vrome aanbidding uit zichzelf zal den mensch niet voor de tegenwoordigheid en gemeenschap van zijn Maker voorbereiden. Om met Hem te wonen, moet de mensch gelijk worden aan Zijn gelijkenis. Dit kan slechts door toepassing van Zijn geboden geschieden. Des menschen toekomst zal door zijn huidige loopbaan worden bepaald. In het schoone visioen van Johannes den Geliefden vinden wij: „En ik zag de dooden, klein en groot, staande voor God; en de boeken werden geopend; en een ander boek werd geopend, dat des levens is; en de dooden werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was, naar hunne werken." (Openb. 20:12).

Op den weg naar kennis fouten begaan is eervoller dan door nimmer kennis zoeken te trachten er aan te ontkomen.

15 JANUARI 1938

VAN DE REDACTIE

HET PENNINSKE VAN DE WEDUWE EN HET MILLIOEN
VAN DEN RIJKE

TIENDE is ouder dan Israël. Jakob zeide: „Van alles, wat Gij mij geven zult, zal ik U voorzeker de tienden geven.” Dit was zijn belofte tot den Heere. Sprekend tot ons in deze moderne tijden, zegt de Heere door den profeet Joseph Smith: „Zij zullen eene tiende van al hunne inkomsten jaarlijks betalen en dit zal hun een gevestigde wet voor immer zijn.”

Jezus zelf achtte de sterke woorden van den profeet Maleachi van zooveel belang, dat Hij ze den Nephieten mededeelde, daarbij verklarend, dat het de woorden van den Vader waren.

„Breng al de tienden in het schathuis, opdat er spijze zij in Mijn huis.” (III Nephi 24:10).

Wanneer het prediken van het Evangelie en het waarnemen van het gebed van belang zijn en wij prediken en bidden niet meer, zooals te velen doen, dan zijn wij als een boom, welke zich er op beroept, water te krijgen en bladeren voort te brengen, ofschoon hij nimmer een enkele vrucht voortbrengt.”

President Heber J. Grant, die onlangs zoovele boodschappen van geloof en inspiratie in de verschillende deelen van de Europeesche Zending heeft achtergelaten, haalt in één der Kerktijdschriften de belangrijkheid van tiende aan alsmede de rijkdom in zegeningen, welke zij ontvangen, die het tiendegebod nakomen:

„De wet voor financieelen voorspoed van de Heiligen der laatste dagen, onder het verbond van God, is een eerlijk tiendenbetaler te zijn en den Heere niet te berooven in de tiende en het heloffer. Voorspoed valt hun te beurt, die de tiendenwet naleven; en wanneer ik zeg voorspoed, dan denk ik daaraan niet met betrekking tot geld alleen, hoewel over het algemeen de Heiligen, die de beste tiendenbetalers

zijn, financieel de welvarendste menschen zijn, doch wat ik onder voorspoed versta, het eenige van alles, wat voor iederen man en iedere vrouw van groote waarde is, is het toenemen in een kennis van God, en in een getuigenis en in demacht om het Evangelie te leven en onze families te inspireeren, hetzelfde te doen. Dat is voorspoed van het echtste soort. Ik zou liever in armoede sterven, wetend, dat mijn familie kan getuigen, dat ik naar mijn beste vermogen, hetwelk God mij heeft gegeven, Zijn wetten heb nageleefd en Zijn geboden onderhouden en door mijn voorbeeld het Evangelie heb verkondigd, dan alle schatten der aarde te bezitten.”

De wet van God is, dat wij jaarlijks een tiende van ons inkomen moeten betalen om den vooruitgang en groei van het koninkrijk van onzen Hemelschen Vader mogelijk te maken. In overeenstemming met dit gebod wordt van hem, die veel ontvangt, veel verwacht; van hem, die weinig ontvangt, wordt ook weinig gevraagd. Het gebod is sterk, doch de belooning en zegeningen aan hen, die overeenkomstig deze wet leven, zijn rijk en bijzonder, en dienovereenkomstig groot:

„Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijze zij in Mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de Heere der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren des hemels en u zegen afgieten, zoodat er geen schuren genoeg wezen zullen” (Maleachi 3:10).

Voor allen, die tienden betalen, is de belofte dezelfde. Het penningske der weduwe brengt een zegen, even groot als het millioen van den rijke. Dat is in overeenstemming met de rechtvaardigheid van het Evangelie van onzen Heere. Zij, die volgens het ware woord leven, moeten een tiende van hun jaarlijksch inkomen

aan den Heere brengen. Het is van belang, dat zelfs zij, die rijk zijn, ten volle leeren betalen. Hun wordt geboden, een tiende te geven. Het is gemakkelijker dit te doen en de zegen zal met grooter zekerheid komen, indien wij geregeld en systematisch leeren betalen. Een juiste geest van geven maakt de tiende een heilig geld en het is met aldus geoefde middelen, dat de materiele aangelegenheden der Kerk kunnen worden behartigd.

Ofschoon nog lang niet een volle tiende is betaald, is deze wet des Heeren in deze laatste dagen toch een succes geweest. In de Kerk zijn er meer dan een duizend wijken, waarvan bijna allen een eigen kerkzaal en ontspanningsgelegenheid hebben.

Deze zijn, zonder eenige uitzondering, vrijvanschuld. Deze gewenschte toestand is mogelijk geworden door betalingen in den vorm van tienden, welke toegewijde leden der Kerk hebben gedaan.

Negen schitterende tempels zijn gebouwd. Twee dezer zijn door het gepeupel de Kerk ontnomen. De andere zeven zijn middelen tot succesvol werk. Duizenden menschen zijn op één dag door deze heilige gebouwen geweest, ten einde voor zichzelf zegeningen te ontvangen en zaligheid voor hun overleden voorgelacht. De getrouwe toewijding van de Heiligen der laatste dagen aan de wet der tiende heeft deze gewenschte toestanden mogelijk gemaakt.

In Zijn wijsheid heeft onze Hemelsche Vader van den beginne voor

oogen gehad, dat fondsen van financiëlen aard noodig waren om het machtige zaligheidswerk voor de menschheid ten uitvoer te brengen. De Heere zelf beschouwde deze vereischte van zooveel belang, dat het betalen van tiende niet als een raad door Hem werd gegeven, waardoor bijdragen konden worden gestort, doch van het allereerste begin werd het betalen van tienden een van God's voornaamste geboden.

Het Evangelie moet zoowel door middel van de gedrukte bladzijde als door het gesproken woord worden verkondigd; aanbiddingshuizen dienen te worden gebouwd, ontspanningszalen dienen te worden opgetrokken; de hongerigen moeten gevoed, de naakten gekleed, de weduwen en weezen bezocht; tempels dienen te worden gebouwd. Christus zeide: „Gaat uit in de geheele wereld en predikt het Evangelie aan alle creaturen”.

Merkt wel op, dat deze prediking zich niet beperkt tot hen, die leven. Ze omvat eveneens de dooden en de ongeboren kinderen van God. De Kerkactiviteiten in onze tempelen omvatten eveneens de zaligheid der dooden.

„Het is zaliger te geven dan te ontvangen”. Aldus sprak Jezus, de Zoon van God. Tenzij de volgelingen van Jezus Christus gewillig van hun tijd en zichzelf geven, niet alleen vrijwillig doch milddadig, kan het werk niet met een redelijk bevredigenden groei vooruitgang maken.

Richard R. Lyman.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

De plaat van „Simson en de Leeuw”, een vermaarde bijbelgeschiedenis, is alkomstig van een welbekend schilderij. Terwijl hij naar Thimnath reisde, de stad der Filistijnen, werd Simson door een leeuw aangevallen. Alsof het een lam was, zoo reet hij het dier vaneen, om eenige dagen daarna een bijenzwerm in het cadaver te vinden. Zulk een kracht was hem door God beloofd, zoolang hij Zijn woord gehoorzaamde.

Vóór de geboorte van Simson verscheen een engel aan zijn moeder en kondigde haar de geboorte van een zoon aan, die Israëel van de Filistijnen zou bevrijden. Hij deelde haar verder gezondheidswetten mede, zeer veel overeenkomend met het Woord van Wijsheid van de Heiligen der laatste dagen, opdat haar zoon sterk en krachtig zou zijn. Hij zeide tot haar: „Zoo wacht u toch nu, en drink geen wijn noch sterken drank en eet niets onreins.” (Richt. 13:4).

EEN MODERNE SIMSON

Door Oud. J. Paul Vorkink

De mensch is zonder twijfel een bewonderaar van lichamelijke schoonheid. In elke bedeeing der wereldgeschiedenis heeft de mensch immer lichamelijke schoonheid en volmaaktheid geëerd. Bij de Grieken van ouds werden misvormde, zwakke of zielige kindertjes wreed in de brulsende rivieren geworpen, omdat de bevolking geen minderwaardige menschen als Spartaansche vertegenwoordigers wilde hebben. Hoewel wij heden niet zulke wreede handelingen verrichten als deze menschen van ouds, eeren wij van de lieden-daagsche bedeeing eveneens lichamelijke schoonheid. Over de geheele wereld zijn er honderden en duizenden menschen, die een goed bestaan hebben door boksen, gewichtheffen, worstelen en andere takken van sport, welke alle een toonen van lichamelijke schoonheid en kracht vragen.

Een der meest bekende dezer voorbeelden is de neger Joe Louis, kampioen zwaargewichtbokser. Ieder sportliefhebber is goed op de hoogte met de geschiedenis van Joe Louis. Een ongeleerde negerjongen, wiens lichaamskracht zoodanig was, dat hij binnen enkele maanden de hoogste trap der lichaamsbewondering bereikte. Natuurlijkerwijze wordt door al zijn roem Joe Louis letterlijk bestormd door ondervragende interviewers. De reporters hebben steeds weer aan den jongen zwarten reus gevraagd: „Wat is de reden voor uw verband succes? Hoe is het mogelijk, dat een jonge knaap zooals u lichamenlijk zoo volmaakt kan zijn?“

Enkele maanden geleden beantwoordde Joe Louis deze vragen. In eerlijke eenvoudigheid zeide de neger slechts: „De eenige mij bekende reden, waarom ik zulk een gezond lichaam heb is, omdat ik mijn gansche leven geen tabak of sterken drank heb gebruikt. Ik heb eenmaal drank geprobeerd toen ik als kind eens op een groot feest was. Ik was er zoo ziek van, dat ik het

goedje nadien nooit meer heb gebruikt“.

Joe Louis is niet de eerste, die een voorstander is van het zich onthouden van tabak en sterken drank. Bijna 104 jaar geleden verkondigde een andere nederige ongeleerde man eenzelfde leer. Deze man was echter geen bokser of lichamenlijk het middelpunt der belangstelling. Hij was wel gezegend

DE HEILIGEN der laatste dagen zijn vaste geloovers in den Bijbel, welke leert, dat het lichaam heilig is. En dienovereenkomstig onthouden zij zich van voedsel, dranken en vermaken, welke het lichaam zouden verzwakken en het ongeschikt maken voor een verblijfplaats van den Geest van God.

Simson uit het Oude Testament geeft het volmaakte voorbeeld, welke kracht een rein leven met zich brengt. Er zijn vele „Moderne Simsons“, die de speelballen der huidige generaties hebben gemeden en hebben besloten, hun lichaam rein en gezond te houden. Hun succes getuigt van de waarde van een rein leven. In dit artikel onthult de schrijver het geheim van het succes van Joe Louis, kampioen zwaargewichtbokser der wereld, wiens lichamenlijke volmaaktheid over de geheele wereld bekend is.

met een zoo goed als volmaakt lichaam; hij was een profeet van God. Zijn leer der onthouding was niet zijn eigen idee of een voorschrift voor lichamenlijk succes, het was het Woord van God! Met treffenden eenvoud verklaarde Joseph Smith, de Mormoonsche profeet: „En wederom, tabak is niet voor het lichaam, noch voor den buik en het is niet goed voor den mensch, doch is een kruid voor kneuzingen en al het zieke vee, om met oordeel en bekwaamheid gebruikt te worden“.

In onze moderne wereld strijdt

een ieder, die onthouding van alle sterke dranken en tabak verkondigt, voor een onalgemeene zaak. Ons wordt zoo vaak gezegd: „Wat geeft het toch? Als tabak zoo slecht is, waarom sterven we dan niet jonger? Als sterke drank zoo doodelijk is, waarom drinken dan zoovele menschen het?” En dan komt het bekende slagwoord: „Kijk eens naar mijn grootvader. Hij rookte iederen dag zijn pijp, en werd 89 jaar. Als ik de 89 mag halen, ben ik best tevreden”.

Deze verdedigers bekijken het zeer oppervlakkig. Voor een goeden Heilige der laatste dagen schijnt hun redeneering belachelijk, zelfs kinderlijk, omdat het een wetenschappelijk feit is, dat er in één cigaret voldoende doodelijk vergif is, om een marmot te doden. Als u weet, dat dit het geval is, wat denkt u dan, zal het gevolg zijn, wanneer dat doodelijk vergif dagna dag in het menschelijk lichaam wordt ingezogen?

Er wordt vaak beweerd, dat een cigaret of een glaasje ons de noodige kracht geeft om voort te gaan, ten einde de oogenschijnlijk onoverkomelijke hindernissen te boven te komen. Maar wat geeft het, als men slechts voor enkele minuten wordt opgemonterd? Maken de tabak- en jenevermaatschappijen ook reclame voor de uren van vermoeidheid, welke zekerlijk zullen volgen?

Wat voor zwakkeling is het, die het leven niet met zijn natuurlijke ik het hoofd durft te bieden. Indien een mensch zich eerst met onnatuurlijke en sensationeele „hartversterkingen” moet volstampen, voordat hij zijn werk kan doen, wat heeft hij dan nog bereikt? Kan hij waarlijk zeggen, dat hij heeft gezegevierd?

In China heeft de regeering een zeer ernstig vraagstuk op te lossen, het opium. Dit doodelijk goedje is zoozeer een deel van het leven van zoovele Chineezers geworden, dat de menschen niet verder kunnen zonder „er nog een te hebben genomen”. Oh, een leven onder het opium is aangenaam — voor een luie, onverantwoordelijken zwakkeling. Hij ligt en droomt den geheelen dag en nacht, terwijl hij in een luchtkastee-

lenparadijs rondspringt. De slaaf kan 80 jaar worden — wat zou het, wanneer hij 180 werd? Wat geeft het hem voor nut hier op aarde? Is de wereld beter geworden, omdat hij er op gewoond heeft? Zullen zijn zoons trots van hem zeggen: „Ja, mijn vader werd 80.” Neen, zij zullen zich schamen en zwijgen, wanneer er over hem zal worden gesproken.

Met een tabak- en alcoholslaaf is het ongeveer hetzelfde. Het gif mag niet zoo sterk zijn als het opium, maar het bestaat toch. Vergeet niet, dat een cigaret een marmot kan doden. Wanneer een persoon waarlijk wil wonen in een lichaam, door-



Dit Aschbakje Draagt zijn
Eigen Waarschuwing

drenkt met nicotinevergif en bedreigd door alcoholgevaar, dan is er niet veel, wat de kerk er aan kan doen. Dat is een persoonlijk vraagstuk. Als leden van deze Kerk dienen wij nimmer te twijfelen aan het ernstig gevaar, verbonden aan het gebruik van zulke dwaze stoffen. Onze Hemelsche Vader heeft ons gewaarschuwd, het niet te doen. Doch zelfs, wanneer we sceptisch zijn, heeft toch de moderne wetenschap de waarheid bewezen. Het is niets vreemds, wanneer men op school een professor enkele levende wormen in een glas sterke drank ziet gooien. Bijna onmiddellijk vallen de wormen, zinken en zijn dood. Het vergif is zoo sterk,

dat het onmiddellijk het leven ontleent. En dan, om de waarheid dezer proef kracht bij te zetten, staat zoo nu en dan een bekende liguur van mannelijke volmaaktheid op, iemand zooals Joe Louis, en verklaart plechtig zijn praktische kennis omtrent het gevolg van de zoo algemeen gebruikte vergiften.

Als Mormonen zullen wij nimmer een Joe Louis noodig hebben, om de gulden waarde van ons Woord van Wijsheid te bevestigen. Wij hebben de waarheid ontvangen en wij zouden niet als kleine kinderen moeten handelen en eerst het bewijs willen zien, alvorens aan te nemen. Bovendien is het Woord van Wijsheid in het geheel niet eens menschen meening aangaande dit geval. Het is, wat God te zeggen heeft. Wie heeft het recht, Zijn oordeel te betwijfelen?

De belofte is gegeven aan een iegelijk en ieder persoon, die het Woord van Wijsheid wil leven, opdat zij gezondheid en sterkte van lichaam en geest mogen genieten, zelfs in die mate, dat zij zullen loopen en niet moede worden, wandelen en niet uitgeput worden. Na de 89e afdeeling van *Leer en Verbonden* te hebben gelezen en na de ontdekkingen der moderne wetenschap te hebben bestudeerd en na over het advies, zooals door Joe Louis gegeven, te hebben nagedacht, vraagt men zich af, hoe iemand tabak en sterken drank durft te gebruiken, indien hij zijn gezondheid waardeert. Indien wij in het oude Griekenland zouden leven, zouden de gebruikers van tabak en sterken drank waarschijnlijk diegenen zijn, die in de bruisende rivieren zouden worden geworpen.

* * *

AFSCHIED VAN Z.H.V.-PRESIDENTE

DOOR ONS geliefde blad *De Ster* wil ik u allen gaarne bedanken voor uwe medewerking en steun, mij in de 5 jaren, dat ik in de Z.H.V. der Nederlandsche Zending gearbeid heb, geschonken. Het is vreugdevol, de gebeden en steun te genieten, om het werk van onzen Hemelschen Vader te kunnen verrichten. Ook wensch ik Presidenten Zuster Murdock mijn hartelijken dank te betuigen voor de groote liefde, die zij ons hebben bewezen bij het noodlottig ongeval van onze twee geliefde kinderen, alsmede de zendingen en leden der Amsterdamsche gemeente. Dikwijls heb ik mij alleen gevoeld, als er moeilijkheden waren in 't werk, doch weer met Gods kinderen vergaderd, gevoelde ik toch, dat wij van één kerk waren en van één Vader, Die Zijne kinderen gaarne wil helpen, indien wij maar tot Hem komen.

Het was mij altijd een vreugde om met de Z.H.V.-werksters te vergaderen en verschillende meeningen te hooren. Het heeft mij opgebouwd en versterkt. Weest getrouwd in het werk, helpt elkander zooveel moge-

lijk. Het is Gods werk; Hij heeft de vrouw den sleutel gegeven om dit werk te doen. Het is een voorrecht om in de Kerk des Heeren te arbeiden. Het werk van de Z.H.V. is in den laatsten tijd vooruit gegaan. Maar toch kan het nog beter worden, als wij den ons gegeven raad opvolgen. Deze komt van geïnspireerde vrouwen, die God in geest en waarheid dienen. De bestaande toestanden kunnen door de vrouwen verbeterd worden. En hoe zullen wij die anders verbeteren dan door onze Z.H.V.?

Wegens gezondheidsredenen heb ik ontslag aangevraagd, maar toch zal ik mijn best doen in het werk van onzen Hemelschen Vader. Eveneens hoop ik, dat u het nieuwe bestuur met denzelfden liefde zult blijven ondersteunen. Want het is geen gemakkelijke roeping! Het Z.H.V.-bestuur heeft waarlijk steun en gebeden van noode.

Ik wensch u allen Gods besten zegen toe, en hoop dat u in het jaar 1938 veel succes zult hebben.

Uw zuster in het Evangelie,
Sj. Scheer — van Solkema.

EEN OORDEEL OVER JOSEPH SMITH

IN DEN winter van 1840 ging de Profeet Joseph Smith naar Washington D. C., om den President van de Vereenigde Staten en het Congres te verzoeken de grieven van de Heiligen tegen het volk van Missouri te herstellen. Terwijl hij in de hoofdstad van deze natie was, had hij vele gelegenheden om in het publiek te spreken. Op den avond van 5 Februari 1840 sprak hij tot een groote vergadering. Mr. M. L. Davis, een lid van het Congres, was tegenwoordig. In een brief, den volgenden dag aan zijne vrouw geschreven, geeft hij zijne opinie van den Profeet in de volgende zinnen te kennen:

„Ik ben gisterenavond naar Joseph Smith, den vermaarden Mormoon gaan luisteren, die zijne leerstellingen verklaarde. Ik, en verscheidene anderen hadden een verlangen om zijne beginselen te hooren, zooals door hem uitgelegd.

Hij is geen geleerd man; maar hij is een eenvoudig, verstandig man met vastheid van karakter. Alles wat hij zegt, laat den indruk van zijn oprechtheid na. Er is geen lichtzinnigheid, geen dweepzucht, geen verlangen naar heerschzucht in zijn gedrag. Hij is vermoedelijk veertig of vijf-en-veertig jaren oud, boven de gemiddelde gestalte, en wat gij dames een zeer goed uitzienend man zoudt noemen. In zijn uiterlijk zijn geen bijzonderheden; zijne kleeding

is gelijk die van een gewoon burger. Hij is boer van beroep, maar hij heeft klaarblijkelijk veel gelezen.

Gedurende zijn geheele toespraak, die meer dan twee uren duurde, werd er geen meening of geloof uitgesproken, die in het minst berekend waren, om de zeden der maatschappij te doen lijden of in eenig opzicht het menschdom te doen verlagen of te verdierlijken. Er ligt zooveel in zijn voorschriften opgesloten, dat, indien zij opgevolgd worden, de ruwheid van de menschen tegenover elkander zou verzachten, en dat hen tot redelijker wezens zou maken, dan zij gewoonlijk blijken te zijn. Er was geen geweld, geen woede, geen beschuldiging. Zijn godsdienst schijnt een godsdienst van nederigheid, bescheidenheid en zachte overtuiging te zijn... In zijn geheele toespraak toonde hij in groote mate den geest van liefde en verdraagzaamheid. De Mormoonsche Bijbel (het Boek van Mormon) zeide hij, was hem direct van den hemel geopenbaard. Indien er op aarde een schrijver van het boek kon genoemd worden, zoo was hij dat; maar het begrip dat hij wenschte te geven, was, dat hij het geschreven had zooals het van God gedictieerd werd. Ik heb mijne inzichten omtrent de Mormonen gewijzigd. Zij zijn een belasterd en mishandeld volk.”

(Uit het Historical Record).

* * *

Een Profeet geeft getuigenis

(Vervolg van blz. 26)

de goddelijkheid van het werk, hetwelk zij had aangenomen en zij heeft nimmer het verlangen gekoesterd, om naar weelde, overvloed en gemak terug te keeren, omdat ze wist, dat ze de waarheid had.

Wij zullen het zeer op prijs stellen, indien onze vrienden de boodschap, welke wij hun te geven hebben, wilden onderzoeken.

(Wordt vervolgd).

VOORJAARSCONFERENTIES

Voor de voorjaarsconferenties in drie districten zijn de volgende data vastgesteld:

Amsterdam	12 en 13 Februari
Utrecht	12 en 13 Maart
Groningen	16 en 17 April

JEZUS DE CHRISTUS

— door James E. Talmage —

HOOFDSTUK XXVI.

(Vervolg)

Dienen wij in ons oordeel omtrent de plannen van anderen niet mild en goedgunstig te zijn? Ongetwijfeld waren er onder de Farizeën goede menschen¹⁾ en zij, die Christus kwamen waarschuwen voor een samenzwering op Zijn leven, kunnen mogelijk door menselijke gevoelens zijn gedreven en zullen zelfs wellicht in hun hart geloovers zijn geweest. Dat Herodes plannen smeedde tegen de vrijheid of het leven van onzen Heere, schijnt zeer waarschijnlijk door het antwoord, hetwelk Jezus gaf. Hij ontving de mededeeling in allen ernst en Zijn antwoord daarop is een der sterkste van Zijn bewoordingen tegen een persoon. „Gaat heen en zegt dien vos: Zie, Ik werp duivelen uit en maak gezond, heden en morgen en ten derde dage worde Ik voleindigd“.

Het onderscheid van heden, morgen en ten derde dag was een middel om het heden uit te drukken, waarin de Heere toen handelde, de onmiddellijke toekomst, waarin Hij Zijn bediening zou voortzetten, aangezien zooals Hij wist, de dag van Zijn dood nog verscheidene maanden in de toekomst lag, en de tijd was, waarop Zijn aardsche werk geëindigd zou zijn en Hij volmaakt zou wezen. Ongetwijfeld toonde Hij het feit aan, dat Hij niet voornemens was, Zijn treden te verhaasten of Zijn reis te bekorten, noch Zijn arbeid uit vrees voor Herodes Antipas te beëindigen, die om zijn sluwheid en listen het best kon worden aangeduid met een loozen en moorddadigen vos. Niettemin lag het in Christus' bedoeling voort te gaan en zou Hij spoedig volgens de gewone route Perea verlaten, hetwelk een deel was van Herodes' domein en Judea binnengaan; en op den reeds bekend zijnden tijd zou Hij ten laatste Jeruzalem betreden, want in die stad moest Hij Zijn offer volbrengen. „Want het gebeurt niet“, verklaarde Hij, „dat een profeet gedood wordt buiten Jeruzalem“.

De vreeselijke werkelijkheid dat Hij, de Christus, in de hoofdstad van Israël geslagen zou worden, bracht Hem tot Zijn pathetische vermaning tot Jeruzalem, welke werd herhaald, toen voor de laatste maal Zijn stem binnen de tempelmuren werd gehoord²⁾.

¹⁾ Paulus de apostel was een Farizeër geweest van het uitgesproken soort (Hand. 23: 6; 26: 5).

²⁾ Luk. 13: 34, 35; vergelijk Matth. 23: 37-39.

HOOFDSTUK XXVII.

Voortzetting van de Pereesche en Judeesche bediening.

In het huis van een overste der Farizeën.¹⁾

Op een zekeren Sabbatdag was Jezus de gast ten huize van een* vooraanstaand Farizeër. Er was daar een man, lijdend aan waterzucht; hij kan gekomen zijn met de hoop, een zegen te ontvangen of wellicht was zijn aanwezigheid daar bewerkstelligd door den gastheer of anderen, ten einde Jezus te verzoeken, op den heiligen dag een wonder te verrichten. Aan de uitoefening van de genezende macht onzes Heeren was ten minste gedacht, zoo deze niet openlijk was te kennen gegeven of besproken, want wij lezen, dat „Jezus antwoordende, zeide tot de wetgeleerden en Farizeën en sprak: Is het ook geoorloofd, op den sabbat gezond te maken?“²⁾ De geleerde uitvoerders der wet bewaarden een verstandig stilzwijgen.

Terwijl Hij den ijver gadesloeg, waarmede des Farizeërs gasten zichzelf van de beste plaatsen aan tafel voorzagen, gaf Jezus hun een les in goede manieren en wees daarbij niet alleen op de gepastheid, doch eveneens op het voordeel van gepaste terughoudendheid. Een genoodigde gast diende voor zichzelf niet de eereplaats te kiezen, want het is mogelijk, dat er een nog voornamere gast komt en de gastheer zegt: „Geef dezen plaats“. Beter is het, een mindere plaats te nemen, opdat dan mogelijk de heer van het feest zal zeggen: „Vriend, ga hooger op“. De moraal volgt: „Want een iegelijk, die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden en die zichzelf vernedert, zal verhoogd worden“. ³⁾

Onder de gasten ten huize van den overste Farizeër bevonden zich personen van aanzien en eer, rijke mannen en oversten, leidende Farizeën, vermaarde geleerden, bekende rabbijnen enz. Terwijl Hij dit onderscheiden gezelschap overzag, zeide Jezus: „Wanneer gij een middagmaal of avondmaal zult houden, zoo roep niet uwe vrienden, noch uwe broeders, noch uwe magen, noch uwe rijke geburen; opdat ook deze u niet te eeniger tijd wedernooden en u vergelding geschiede. Maar wanneer gij een maaltijd zult houden, zoo nood armen, verminkten, kreupelen, blinden. En gij zult zalig zijn, omdat zij niet hebben, om u te vergelden; want het zal u vergolden worden in de opstanding der rechtvaardigen“. Deze heilzame raad werd als een verwijt beschouwd; en iemend trachtte den benauwendenden toestand te redden door uit te roepen: „Zalig is hij, die brood eet in het koninkrijk Gods.“ ⁴⁾

¹⁾ Luk. 14: 1-24.

²⁾ De vraag is gelijkloidend aan die, welke Jezus in de synagoge te Kapernaum stelde voor het genezen van den man met de verdorde hand (Matth. 12: 10).

³⁾ Vergelijk Matth. 23: 12; Luk. 1: 52; 18: 14; Jak. 4: 6; 1 Petr. 5: 5.

⁴⁾ Vergelijk Matth. 8: 11; Openb. 19: 9. De uitdrukking „brood eten“ is Hebraïsme, hetgeen aanduidt een vollen maaltijd nuttigen zooals op een feest en niet het louter eten van brood.

KERKNIEUWS VAN OVERAL

HET BOEK VAN MORMON werd onlangs hulde gebracht door een der menschen, wier geschiedenis op de bladzijden van dit moderne geschrift staat beschreven. Opperhoofd Kintus Tecumseh, bekend christelijk Indiaansch dichter, zanger en lector merkte tijdens een kort bezoek aan Utah op, dat het *Boek van Mormon* de duidelijkste verklaring geeft aangaande den origineelen Amerikaanschen Indiaan van alle historische verslagen.

VAN WIJD EN ZIJD bereikten President Heber J. Grant verjaarsgroeten, toen hij zijn eenen tachtigsten verjaardag Maandag, 22 November 1937 doorbracht op zijn kantoor.


In het genot van een uitstekende gezondheid en met genialen aanleg ontving de geliefde Kerkleider den ganschen dag vele vrienden en felicitaties. Te zijner eere werd des avonds door leden van zijn familie in het Lion House een diner gegeven. Onder de vele groeten, welke hij ontving, was een telegram van president Richard R. Lyman, hetwelk de felicitaties der Europeesche Zending overbracht en een ander van de Nederlandsche Zending.

HET ZAAL-KORFBALSPEL werd onlangs in Zweden geïntroduceerd door twee Mormoonsche zendelingen-teams, waarvan een de Catford Heiligen was, een team Britsche zendelingen, die op 1 Dec. j.l. speelde tegen een team Zweedsche zendelingen, in Stockholm's geweldige Alvikshallen. De wedstrijd werd met 44—29 door de Catford Heiligen gewonnen. Foto's en artikelen van de zendelingen verschenen vóór den wedstrijd in de meeste der groote Zweedsche bladen en den volgenden dag verschenen in de sportrubrieken artikelen en foto's van de match. Tijdens de laatste maanden heeft de groep zendelingen, bekend als de Catford Heiligen, zich in Engeland een mooie reputatie verworven. Een artikel in het December-nummer van het Britsche tijdschrift „World Sports” heeft dit over de Mormoonsche zendelingen te zeggen: „Catford Heiligen zijn...

Mormoonsche zendelingen en een beter stel jonge mannen is moeilijk te vinden.

Hun levenswijze is tamelijk Spartaansch, daar ze zich onthouden van thee, koffie, alcohol in iederen vorm en zeer spaarzaam vleesch eten. Wij van de Vereeniging zijn dankbaar ze bij ons te hebben. Zij zijn altijd gewillig wedstrijden te spelen en immer bereid, hen, die om hulp vragen, te trainen. Bovendien hebben ze onzen vorm van korfbal- len aanmerkelijk verbeterd.”

TWEE INSTELLINGEN voor godsdienstondericht werden onlangs door President Heber J. Grant in Arizona ingewijd. De eerste werd opgericht te Flagstaff en kostte ongeveer 20 000 dollar en wordt bezocht door studenten van het Arizona State Teachers' College en de tweede is een 65.000 dollar gebouw, opgetrokken te Tucson ten nutte van studenten van de Universiteit van Arizona. Beide nieuwe gebouwen zijn gelegen tegenover de ingangen der respectieve universiteiten en werden dezen zomer gebouwd als gevolg van het uitbreidingsplan van het Kerkonderwijscomité. Het zijn plaatsen, waar der studenten godsdienstige idealen op één lijn kunnen worden gesteld met hun wetenschappelijke kennis en hun intellectueel streven met cultureele gelegenheden worden vervolmaakt.”

SPOREN waarvan men geloof, dat zij door wagenwielen der Mormoonsche Pioniers in de aarde werden achtergelaten, werden onlangs in de onbetreden bosschen in den staat Iowa der Ver. Staten gevonden. De groeven zijn vaag onder de aarde van een eeuw oud, doch de route, welke zij volgen, klopt met de gegevens, van het Kerkhoofdkantoor te Salt Lake City verkregen. Bijna 500 wagens vormden de karavaan, welke in den winter en het voorjaar van 1846 door Iowa trok, nadat de Kerkleden vanuit hun tehuizen in Navoo, Illinois, waren verdreven. Talrijke kampeerplaatsen en graven zijn eveneens langs die wegen gevonden. 

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Benoemingen en verplaatsingen

Oud. Hower Draper en Oud. John Limburg zijn van Utrecht naar Apeldoorn verplaatst. Oud. Draper zal als gemeentepresident te Apeldoorn werkzaam zijn.

Ontslagen

Zuster Sjoukje Scheer, Zr. Geertruida Zippro en Zr. Johanna Keizerswaard, die sinds 15 October 1932 resp. als presidente, raadgeefster en secretaresse der Z.H.V. in Nederland zijn werkzaam geweest, werden 31 December j.l. met een woord van waardeering voor haar ijverigen arbeid in het belang dier organisatie, uit haar ambt ontslagen.

Aangesteld

Zuster Geertruida Zippro is aangesteld als presidente van het Z.H.V.-Hoofdbestuur. Er is nog geen secretaresse benoemd. Haar adres is: Kometensingel 399, Amsterdam (N.).

M.Mannen-kwartet voor de radio

Het Amsterdamsche M.M.-kwartet, bestaande uit A. Ylst, Joh. M. Bakker, J. Greeff en H. Tellekamp, hebben een uitnodiging ontvangen, voor de radio te zingen en wel op Maandag, 17 Januari a.s., tusschen 6 en 6.30 uur n.m. De uitzending geschiedt door de „Vara.” Wij stemmen dus dien avond af op Hilversum en wenschen hun veel succes.

Ingezegend

Op 7 November 1937 zegende Oud. H. Draper het dochtertje van Adrianus G. Bredewoud en Clasina Bredewoud-Buursma der Utrechtsche gemeente en gaf haar den naam Matje Jansje.

Door Harmen Bakker werd het zontje ingezegend van Heinrich Bakker en Cornelia Bakker-Heitman en ontving den naam Earnest.

Het zontje van Popke Johannes Bos en Albertje Bos-la Gro van de Arnheemsche gemeente werd op 26 Dec. j.l.

door Oud. Joseph D. Hodges ingezegend en ontving den naam Richard Woodruff.

Overleden

Broeder Pieter v. d. Wouden der Amsterdamsche gemeente overleed 19 December j.l. op den leeftijd van 51 jaar. Hij werd 8 November 1886 te Lekkerkerk (Z.H.) geboren en was de zoon van Gerrit v. d. Wouden en Cornelia Kootwijk. Hij werd 13 Aug. 1927 door Oud. David G. Thomas gedoopt.

Op 3 Januari l.l. overleed op 22-jarigen leeftijd Br. Arnoldus Pieter Johannes Gerpot Jr. Hij werd 10 Juni 1915 te Rotterdam geboren, zoon van A. P. J. Gerpot Sr. en Joh. M. Apon-Brons, en op 15 Februari 1925 door Oud. Thijs Winkel gedoopt.

Onze innige deelneming gaat uit naar de familieleden dezer broederen en wij vragen den Heere, hun troost en kracht te geven.

Presidentschap gereorganiseerd

Broeders J. W. P. Hamel en Jacob Greeff, resp. eerste en tweede raadgever in het gemeentepresidentschap van Amsterdam werden op 19 December j.l. met een woord van dank ontslagen. Op 21 December d.a.v. werden Br. Greeff als eerste en Br. Heinrich Bakker als tweede raadgever in dat presidentschap terzijde gezet.

Opening der nieuwe Kerk

Ons bereikte het bericht, dat de nieuwe Kerk te Rotterdam-Zuid, het eerste door de Heiligen der laatste dagen opgetrokken aanbiddingshuis, zijn voltooiing snel nadert en dat de eerste vergaderingen daar Zondag 23 Januari a.s., zullen worden gehouden.

Archivaris aangesteld

Broeder G. Diender uit Den Haag is aangesteld als archivaris van het Hoofdbestuur der Genealogische Vereniging in Nederland.

* * *

Indien u iets goed gedaan wilt hebben, zoekt dan iemand, die het druk heeft — de anderen hebben nooit geen tijd.

Vergaderplaatsen van de Heiligen der Laatste Dagen

ALMELO

- 3e Westerdokstraat 25.

AMSTERDAM

- Weteringschans 101.

APELDOORN

- Leeuwerikweg 36.

ARNHEM

- Boulevard Heuvelink 179.

DELFT

- Koornmarkt 21.

DEN HAAG

- Loosduinschekade 11.

DEN HELDER

- Jansen Dwarsstraat 8.

DORDRECHT

- Museumstraat 23.

GOUDA

- Keizerstraat 7.

GRONINGEN

- Poelestraat 54.

HAARLEM

- Nieuwe Gracht 66.

LEEUWARDEN

- Nieuweburen 160.

LEIDEN

- Gerecht 10.

ROTTERDAM

- Sint Janstraat 15a.

ROTTERDAM-OVERMAAS

- Hoek van Bas Jungeriusstraat
en Katendrechtschelagedijk.

SCHIEDAM

- Lange Haven 59a.

UTRECHT

- Witte Vrouwensingel 92.

EEN SIERAAD

VOOR UW

BOEKENKAST

Een nieuw nummer van „DE STER”. Dat wil zeggen : weer een JAARGANG COMPLEET. ☉ Laat dezen inbinden in „STERBANDEN” met titel op den rug. ☉ Prijs f1.25. Meerdere exemplaren korting. ☉ Ook voor oude jaargangen zijn tegen den hierboven genoemden prijs nog „Sterbanden” voorradig.

Laat dus Uw oude en nieuwe Jaargangen
aan onze drukkerij inbinden ■

N.V. DRUKKERIJ „LABOREMUS”

Langebrug 107, Leiden
Telefoon 950 — Giro 79367